

Î N C H E I E R E

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță
Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ținea Ion,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ținea Ion împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni, casată hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 24 septembrie 2015 și emisă o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 16 iulie 2015, Ținea Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 24 septembrie 2007 mama lui, Ținea Tamara a încheiat cu pîrîtul ÎCS „Red Union Fenosa” SA contractul de furnizare a energiei electrice consumatorilor casnici nr. 40401027205.

Susține că potrivit contractului pîrîtul se obligă să livreze fiabil și continuu energie electrică în gospodăria mamei situată în or. Criuleni, str. Ion Sîrbu 3, la parametrii stabiliți în conformitate cu standardul în vigoare și cu Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Indică că la 02 iunie 2015, aproximativ la ora 16.00, s-a defectat calculatorul și televizorul din cauza întreruperii furnizării energiei electrice în această gospodărie și pe o stradă întregă, totodată din același motiv, în acea zi a fost pricinuit prejudiciul similar și vecinilor Căpățîină Alexei și Rozlovan Nicolae, fiind defectate 2 televizoare ale lui Căpățîină Alexei și un televizor a lui Rozlovan Nicolae.

Consideră că pîrîtul nu și-a onorat obligația prevăzută de contract și de Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Relevă că la 03 iunie 2015 a depus cererea către furnizorul de energie electrică privind constatarea circumstanțelor defectării televizorului și calculatorului, precum și încasarea cheltuielilor necesare pentru reparația acestor obiecte de uz casnic.

Indică că la înaintarea cererii, angajații care au recepționat cererea i-au comunicat despre procedura de recuperare a prejudiciului respectiv, explicîndu-i că

este mai rapid și mai efectiv ca să-și repare pe cont propriu aparatele de uz casnic, iar ulterior să se adreseze suplimentar cu cerere la ei cu anexarea bonurilor de plată respective pe care le va primi de la atelierelor de reparație.

La 16 iunie 2015, a transmis televizorul de model Vesta 32LD72S atelierului de reparație din mun. Chișinău, SRL „Siamteh”, care a stabilit că este defectată placa de bază a procesorului.

Precizează că potrivit actului de verificare a stării tehnice din 16 iunie 2015, întocmit de către SRL „Siamteh”, televizorul s-a defectat ca rezultat al scăderii tensiunii energiei electrice.

Afirmă că pentru reparația televizorului a achitat SRL „Siamteh” suma de 900 lei, din care 600 lei constituie costul piesei care a fost înlocuită cu cea defectată, iar 300 lei constituie costul lucrărilor de reparație a televizorului.

La fel, menționează că la 16 iunie 2016 a dus la reparație și calculatorul la atelierul de reparație a calculatoarelor din or. Criuleni, SRL „Medieval-ART”, iar în cadrul examinării calculatorului s-au stabilit defectele tehnice: Phoenix Bios D688-Bios de pe placa de Bază FoXCONN P9657AA; siguranța din ATX 500W Xilence; cipsetul Vidia G92-289-B1 de pe Video Cartela GF9800GT 1024M DDR3 256 bit, fiind schimbată siguranța și reinstalat Biosul la calculator, pentru care a achitat în total 400 lei.

Insistă că finisarea reparației calculatorului nu este posibil fără schimbarea Video Cartelei, care costă 1700 lei, piesa respectivă nefiind procurată din motiv că nu dispune de surse financiare.

La data de 19 iunie 2015 s-a adresat cu o cerere suplimentară la „GNF Furnizare Energie” SRL, prin care a informat despre cheltuielile necesare pentru reparația televizorului și calculatorului, anexând bonurile de plată respective, în original.

Menționează că la cererea enunțată a primit răspuns de la pîrît în care este indicat că nu există teme pentru restituirea prejudiciului solicitat, pe motiv că șocul de tensiune din cauza căroră s-au defectat televizorul și calculatorul ar putea fi produse ca rezultat al ploilor abundente cu descărcări electrice atmosferice și vînt puternic, iar pentru protecția contra descărcărilor electrice atmosferice fiecare casă trebuie să dispună de paratrăsnet, recomandînd să se respecte aceste cerințe și să deconecteze receptoarele electrice în caz de calamități naturale de acest gen.

Insistă că răspunsul sus menționat este nefondat, deoarece angajații pîrîtilui au examinat superficial cererile, iar argumentele despre obligația consumatorului să instaleze paratrăsnet la locuință este nefondat, or, această cerință nu a fost înaintată de furnizor la momentul conectării gospodăriei respective la rețeaua de energie electrică.

Afirmă că pîrîtul nu i-a dovedit existența calamităților naturale în acea zi și nu a dovedit calitatea corespunzătoare a serviciilor sale, deoarece nu a efectuat nici un control referitor la respectarea calității energiei electrice furnizate la data de 02 iunie 2015 la domiciliul lui.

Este de părerea că în rezultatul atitudinii necorespunzătoare a pîrîtilui în calitate de furnizor pe care o are față de dînsul în calitate de consumator casnic, care s-a manifestat prin ignorarea obligației de soluționare pe cale amiabilă a pretențiilor înaintate, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral care se exprimă prin crearea dispoziției neplăcute din motiv că nu a putut folosi televizorul o perioadă de două săptămîni, iar calculatorul nici pînă la depunerea cererii nu l-a putut folosi, circumstanțe care îi creează nervozitate, ceea ce se răsfrînge negativ asupra membrilor familiei sale, la fel

au fost pricinuite incomodități legate de imposibilitatea administrării site-ului pe care l-a creat în scopul prestării unor servicii electronice.

Opinează că prejudiciul moral nu-i poate fi recuperat totalmente, dar reparația acestuia prin echivalentul bănesc în mărime de 3000 lei i-ar crea o satisfacție morală de înlăturare a stării de depresie în care se află la moment, iar din motiv că în urma prejudiciului cauzat nu i-a fost restituită paguba pricinuită, a fost nevoit să apeleze la serviciile avocatului pentru acumularea actelor necesare în baza cărora să întocmească cererea de chemare în judecată pentru a o depune în instanța de judecată.

Solicită încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul său a sumei de 3000 lei cu titlu de prejudiciul material și 3000 lei cu titlu de prejudiciul moral, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3450 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Criuleni din 24 septembrie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul lui Ținea Ion prejudiciul material cauzat în sumă de 3000 lei, prejudiciul moral cauzat în sumă de 3000 lei și cheltuielile de asistență juridică în suma de 3450 lei, în total suma de 9450 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 370 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, casată hotărârea Judecătoria Criuleni din 24 septembrie 2015 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la prevederile art. 122 alin. (1) și alin. (2), art. 148 alin. (1) și art. 149 alin. (1) CPC care reglementează aspecte ce țin de admisibilitatea probelor, dispunerea efectuării expertizei și desemnarea expertului, a reținut că la actele cauzei nu a fost anexat nici un raport de expertiză care ar stabili cauza defecțiunii bunurilor intimatului, or în situația dată, pentru stabilirea cauzei defecțiunii bunurilor sunt necesare cunoștințe speciale, iar înscrisurile prezentate nu constituie probe, ce demonstrează vina apelantului la defecțiunea bunurilor intimatului, deoarece în acest sens urma a fi prezentată concluzia expertului.

Totodată, cu referire la prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, instanța de apel a reținut că în situația în speță nu a fost stabilită fapta ilicită a apelantului, precum și raportul de cauzalitate dintre faptă și prejudiciul (deteriorarea bunurilor) și vinovăția apelantului, considerînd că prima instanță eronat a ajuns la concluzia privind admiterea acțiunii reclamantului.

La 23 februarie 2016, Ținea Ion a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Susține că întreruperea frunzării energiei electrice s-a dovedit a fi din cauza neonorării de către ÎCS „Red Union Fenosa” SA a obligațiilor prevăzute în contractul de furnizare a energiei electrice și p. 5 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea nr. 393 din 15 decembrie 2010 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, potrivit căruia, operatorul de rețea, furnizorul este responsabil de furnizarea fiabilă și continuă a energiei electrice consumatorilor finali în conformitate cu categoria receptorilor de energie electrică, potrivit gradului de fiabilitate a furnizării energiei electrice, stabilit în Normele de amenajare a instalațiilor electrice și în conformitate cu Regulamentul cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției nr. 406 din 25 februarie 2011.

Totodată, invocă că pîrîtul nu a prezentat probe care ar confirma faptul furnizării continue la data de 02 iunie 2015 a energiei electrice la domiciliul recurentului, care era obligat să o facă în temeiul art. 18 alin. (2) al Legii privind protecția consumatorilor.

Insistă că nu a fost confirmat prin probe concludente faptul producerii șocului electric din cauza ploilor abundente, or asemenea calamități naturale nu au fost în ziua respectivă.

Susține că instanța de apel a respins neîntemeiat și fără o argumentare juridică pretențiile cu privire la prejudiciul moral indicate în acțiunea civilă, manifestate prin ignorarea de către pîrît a obligației de soluționare pe cale amiabilă a pretenții materiale înaintate ca consumator casnic, nefiind examinată reclamația în modul prevăzut de lege, precum și crearea dispoziției neplăcute din motiv că nu s-a putut folosi de electrocasnice menționate.

Mai invocă în argumentarea pretențiilor privind încălcarea de către pîrît a drepturilor de consumator, s-a făcut referire la un șir de acte normative, care nu au fost apreciate de către instanța de apel.

La 23 martie 2016, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a depus referință asupra recursului declarat de către Ținea Ion, invocînd caracterul neîntemeiat al acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel.

Susține că specialiștii ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu au efectuat la acea dată lucrări de reparație sau înlăturare a incidentelor în rețelele electrice ale furnizorului în regiunea în care este amplasat imobilul consumatorului, iar din conținutul actelor prezentate de Ținea Ion nu rezultă că receptorii au ieșit din funcțiune din cauza supratensiunii în rețeaua de distribuție a energiei electrice sau scăderii tensiunii, la fel nu există actul de expertiză care să confirme cauza ieșirii din funcțiune a electrocasnicelor menționate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 16 decembrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentului, la data de 29 decembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 13170 (f. d. 80), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către destinatari la materialele cauzei lipsesc.

Din aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 23 februarie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ținea Ion, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ținea Ion nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ținea Ion asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ținea Ion ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ținea Ion se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas